

Verhalten sowohl als über die entsprechenden Dienste, die derselbe dem Amte als unentgeltlicher Concepts-Praktikant und zwar nach vorläufig zur Zufriedenheit bestandener 6wochentlicher Probezeit seit 24. Juli 1829 als dem Tage des abgelegten Eides bis 17. December 1831 als dem Tage der intimirten Bewilligung des gebetenen Austrittes durch zweckmässige Bearbeitung der vorgefallenen Geschäfte besonders aber in Ausarbeitung mehrerer und verschiedener civilgerichtlicher Klags- und Satzschriften, dann in Geschäften des adelichen Richteramtes und politischen Gegenständen geleistet, und in welchen er Beweise seiner vielen theoretischen und praktischen Kenntnisse an den Tag gelegt hat, auszusprechen, und zugleich das Bedauern zu wiederhollen, dass seine Verhältnisse eine längere unentgeltliche Dienstleistung nicht gestattet haben.

L. den 23. August 1832.

Die k. k. Kammerprokuratur:

Scribatur!

Scheuchenstuel m. p.

K zgodovini »Popotnika«.*)

Po zimi leta 1846./7. so dunajski Slovani ukrenili prirediti slovansko besedo. Za Čeha to podjetje ni bilo težavno, ker so imeli obilo domačih umetnikov; Jugoslovani pa so bili v precēj trdi zadregi. Méni se je dal nalog, da preskrbim slovenskega umetnika. Dolgo nisem mogel najti med Kranjci in Štajerci nobenega, ki bi si upal javno nastopiti poleg prvega tenorista cesarske opere, rodom Čeha. Konečno zvem, da je tajnik moškega pevskega društva dunajskega neki Kranjec, F. Legat, (brat ranjcemu kanoniku novomeškemu, Karlu Legatu) uradnik dvornega knjigovodstva. Po dolgem iskanji ga najdem in prosim, naj pri besedi reši čast Kranjcev. Ker ni imel slovenskih pesmij, izročim mu svojo zbirko študentovskih pesmij. Pregledavši to zbirko, obljubi mi, da bode pel »Popotnika«, a ne s starim, nemškim napevom, ki je rabil Kranjcem dotlej za to, iz nemščine poslovenjeno pesem, nego z drugim napevom, katerega si bode stoprav izbral.

K besedi smo povabili vse na Dunaji bivajoče slovenske obitelji; pa tudi druge osebe, n. pr. slučajno na Dunaj prišedšega Anastazija Grūna. Občinstva je mnogobrojno prišlo k besedi; prostori gledališča v Josefstadtu

*) Poročilo visoko čišlanega veterana med slovenskimi rodoljubi; po nekoliko odlomek iz zgodovine 1848. l. z ozirom na Slovence, katero izdá za 1888. l. »Matica Slovenska«.

so bili natlačeni; živahno odobravanje je nasledovalo sleharni točki vzporeda — najbolj pa je naša pesen oduševljevala občinstvo. Legat je imel lep bariton in bil je umeteljniški izobražen pevec. Za »Popotnika« je izbral melodijo neke normanske romance, ki se je čudovito lepo prilégala besedam; burno se je zahtevala ponovitev in Legat se je zahtevi udal, a vselej z novimi varijacijami, ki so delale močan efekt. To vam je bil lep, nepozabljiv večer! Kaka sreča nam je polnila dušo, ko smo v pozni uri se vračali čez »glacis« na našo »Kostanjevico«!

Drugi dan smo čitali v vseh dunajskih novinah hvalo krasne kranjske narodne pesmi in izbornega njenega pevca. Tudi »Novice« so nemudoma čitateljem svojim objavile veselo vest in obljubile za prihodnjo številko melodijo kot prilogo. Ta beležka je mene hudo prestrašila: bati se je bilo, da se bode tem načinom zvedelo, da se je »Popotnik« pel z napevom, na Kranjskem popolnoma neznanim. To sem moral preprečiti; hitro grem k Legatu, dobim prepis nove melodije in jo pošljem takoj dr. Bleiweisu. Odpisal mi je, da je bila stara melodija že tiskana, a da so jo uničili, ker je novi napev še pravočasno prišel. Ker so tudi na Dunaji zelo povpraševali po melodiji, dali smo jo tiskati in jo razdelili med mnogobrojne družine, ki so se zanimale zánjo.

Vsa dogodba pa je imela neko nepovoljno posledico. »Novice« so v prvi beležki rekle, da je župnik Potočnik zložil pesem, morale so pa potem priobčiti popravek, da ni zložil pesmi Potočnik, temveč župnik Strel; pa tudi to ni istina: Strel je pač poslovenil pesem, a Potočnik je prevod popravil; torej sta si oba pridobila zasluge za to pesem. Navzlic ónemu popravku je pa Potočnik pojasnil zgodovino óne prestave v pesniški obliki; za javnost ta pesem ni bila namenjena, ker je pa do zdaj minilo že štiri-deset let, ne more se zmatrati za indiskrecijo, ako podajemo bralcem to šaljivo pesem.

1.

Iz gosposke nemške suknje
Kerpar kranjsko naredí,
Ki dozdaž s šivanko luknje,
Da b' jo šival, storil ní.

2.

S suknjo, ko je b'la zmašena,
Kaj počet', Sloven'c ne vé,
Skoz in skoz je b'la skažena,
V nji še med ljudi ne smé.

3.

Da bi jo bil sam popravil,
Je šivanko v roke vzel,
Je predšival, je predstavil
In nositi jo začel.

4.

Vender pa neumni z'jali,
Kar je že navadna reč,
So se revežu smijali,
Ker jim suknja ni b'la všeč.

5.

Krojar tega v hali najde
In prijazno prosi ga,
Da mu suknujo, kolikor zajde,
Sparat in popraviti da.

6.

Krojar čudno halo vzame,
Jo razpara in gredoč
Jo po kranjsko mal' posname
In popravi, kar je moč.

7.

V suknji mož prenarejeni
Je na Dunaj se podal.
V družbi znancev zaželeni
Je precěj ošabno stal.

8.

»Kdo Ti suknujo je naredil?«
Prašajo »Popotnika*.
Kaj bi rekel, sam ni vedel,
Imenuje krójarja.

9.

Ko nazaj v Ljubljano pride,
Spet mu suknujo hvalijo;
Drugič mu beseda uide,
K' ga po šivcu prašajo.

10.

»Da te strela!« ta poskoči,
Ki jo prvi je skerpal,
In za uho Kranjca*) počí,
»Kaj boš plumbec se lagal.*

11.

Mojo suknujo nazaj čem 'meti,
Jez imam moje delo najrajši,
Vsak svojo čast mora želeti,
Ki je ko méd najslajši.

12.

Kranj'c naj bo vsem udan in veren,
Naj mu dopade ali ne,
Kaj Potočnik, kaj Prešeren,
Vsak naj šiva, katir če!

L I S T E K.

Bibliografija slovenska. Pod tem naslovom hočemo odslej naznanjati vse nove knjige slovenske, ki se pošiljajo uredništvu našemu; o važnejših izmed njih bodemo o priliki obširneje poročali:

— **Poezije.** Zložil *Simon Gregorčič*. II. zvezek. Založil J Gorup. Natisnila „Narodna Tiskarna v Ljubljani 1888, m. 8., 158 str. — Cena nevezanemu zvezku 1 gld.; krasno vezanemu 1 gld. 60 kr., s pošto po 5, oziroma po 10 kr. več.

Znani goriški slavec je zbral pesmi svoje, kar jih je zadnja leta priobčil v „Ljublj. Zvonu“, v „Slovanu“ in po nekoliko tudi že v Stritarjevem „Zvonu“ leta 1870. ter jih v lepem zvezku poklanja národu slovenskemu. Pesniško to darilo pozdravljamo tem pre-srčneje, ker nam je v veselo poročstvo, da vsi raznovrstni neosnovani strastni napadi, s katerimi so pesnika obsipali zadnja leta nekateri literarni, Herostrati novoslovenski, niso mu vzeli veselja do vztrajnega književnega delovanja na polji slovenskega pesništva. O vsebini „Poezij“ izpregovorimo prihodnjič. Vez v raznih 12 barvah ji je oskrbel g. knji-

*) Dr. Bleiweis.